

204. ՀԱՍՏ ՈՒ ՊԵՐԱԿ ՄԻՆ ԿՅՈՒՆ Ա

Մին իմաստուն խալիփ ա ինձմ, տա միշտ ժողովուրթն մե-
շին քարոզն յա կարթնմ, վեր իրար նհետ լնմ ինին, խաղաղ
ինին, սիրով կենան, իրար փոսոթուն շանեն. մին տան խալիսու
նման ապրեն: Իրեք ժուլիկն օգում են էտ խալիփին ծրեռք քցին,
կարում շեն: Խալիփը տրանցա մինին աշակյերտ ա յոր օնում, մին
քանի տարե փորցում, պահում, ամենն հինչ սուվըրցընում, տրանա
ետը էտ աշակյերտին եր կալած շոռ ա կյամ, թե տընսնա վեր
երկյիր, վեր քաղաք հունց ա: Քյիննմ ըն մին քաղաք հսնում,
տընդ ամենն ապրանքու կյին մեկ ա ինում՝ ծին էլ ա տասսը կա-
պեկ, ծմըերուկն էլ, ծոն էլ, ասընդն էլ: Վերլը, մին խոսկավը տընդ
թանգյ ու էժան շի կա: Աշակյերտը խալիփին ասում ա.— Ըստընդ
վեր մնանք, լնմ փող կաշխատենք: Խալիփն էլ ասում ա.— Չէ՛,
էս վեր լոխ մին կյին ա, ըստեղաս լնմ պեն շի ըսպասվում:

Մին քանի օր տրանք մնամ ըն էտ քաղաքումը: Մին օր տը-
րանք լսում ըն, վեր թաքավըերին պալատումը մին դատ կա:
Քյիննմ ըն: Մին կյող եկած ա իննմ մտած էրկու հարկանն մին
տոն: Վեր օգում ա թե փախշի, բալկոնան լոք ա տամ, տընդը
պեցոնը ա իննմ, եր ա ինգյնմ, մըեռնում: Էտ տան տիրոջը դա-
տում ըն: Դատողն էլ թաքավըերն ա իննմ: Թաքավըերը տրան
հըրցնում ա, թե տոնըտ խե՞ յըս պեցոնը շինալ, վեր էտ մարթը
եր ինգյի մըեռնն: Տան տերն էլ ասում ա.— Ես վարպետին ասալ
լըմ, վեր տոնը էրկու հարկանն շինի, ինքյն ա պիցըրցըրալ: Թա-
քավըերն ասում ա.— Վըն՞րդեղ ա էտ վարպետը, պերեքյ կախ
տանք: Վարպետը առաջ ա կենում, ասում.— Թաքավըերն ապրած

կենսա, մեխկը իմը չի, կոխկն շենքումը մին ախճիկ կա, միշտ քախածր ձայնով երթ ար ասում, ես էլ շենքը պիցըըցըրե, վըեր էտ ախճկանը տան ալուշկին հըվըսարվի, իրան տըեսնամ։ վեր էտ ախճիկը չինար, ես շենքն էնքան պիցըըցընիլ չի։ Թաքավըերն ասում ա.—Ախճկանը քիթքի, պերեք լախ տանք։ Ախճկանը պիրոնում ըն վըեր կախ տան, կլիխը քցոնում ըն օղակը, պուճուր ա ինում, տուս ա պրծնում, աղատվում։ Իրեք հետ քցոնում ըն, իրեք հետ էլ աղատվում ա։ Թաքավըերն ասում ա շոռ եկեք, տըեսեք հոյր կլիխ ա ամմենան մըեծը, պերեք լախ տուվեք։ Շոռ ըն կլամ, տըեսնում ամմենամըեծ կլիխը խալիփին աշակյերտինն ա, պիրոնում ըն վըեր կախ տան։ Խալիփը մոտանում ա, Թաքավըերն ասում.—Նրա տըեղ ինձ կախ տուվեք։ Թաքավըերը Թե՛ լնվ, վըեր օղում ըս, քեզ կախ կըտանք։ Խալիփն ասում ա.—էտ լնվ տառավ, վըեր ինձ կախ տաք, ըսպանեք պրծնեք, հենգ ըոպեյան հտը կըկլամ իմաստունացած։ Թաքավըերը Թե՛ լէ՛, լէ՛, Թողել լըմ, քեզ կախ տան, վըեր տհենց ա, էն ա ինձ կախ տալ կըտամ։ Դնստին հրաման ա տամ, վըեր իրան կախ տան։ Քլենդիրը քաշում ըն, Թաքավըերն կլիխը քցոնում օղակը, կախ տամ։

Անց ա կենում հենգ ըոպե, տասսը ըոպե, քսան ըոպե, մին ժամ, էրկու ժամ, Թաքավըերը սղանում չի։ Ժողովուրթը սաղ ուր խանում ըն, քլեփ սարքում, պիրոնում խալիփին էլ տըեղ Թաքավըեր տիննում։ Խալիփն էլ աշակյերտին ասում ա.—Քլինինք հանենք մըեր հայրենիքը, ըստեղ լոխ տասսը կապեկ ա։

